

II-30536 R

~~H. S. W. W.~~

XIII, c. 21.

II 30536

PJESZMA U ZADRU

NA DAN NARODYENYA

FRANCA PERVOGA AUSTRIANZROGA

CARA Y KRALYA

Ἀπόδοτε τὰ κáισαρος, κáισαρι. Κáι τὰ τῷ θεῷ, τῷ θεῷ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαίου. Κβ.-22

Εδίδυσα, καὶ ἐποίησατε Με.

Κέ. 25

In vollem Uiberwallen der Zärtlichkeit! —

WILLAND.

1

Vsze ztvorenje veszelo da poztaje,
Dan danashnyi kad nam naztaje!
Tuga, salozt neksze baci u dublynu mora,
Pre' neg'szvani okrunyena z-zlatom Zora!

2

Devojsica Dalmatinka, szilna ka'nadvladash Vilu,
Materinzku pjeszam, kolo na okolo, zapivajda milu!
Dalmatinci, CARU vjerni podajnici, vszake kucse domacsine
Iz szveg' glasza zag'rmitse, od Ztarine pjevacsine!

3

Od Dubrovnik' plemenita grada preko Like y Krbave
Dasze esuje do Nyemacske Musa bash drsave!
Evo vama domorodna pjeszam moja odgovara;
Jerbo mene dan danashnyi tako nagovara.

4
Szvaki Narod u jeziku Boga szvome neka szlavi,
Od Nebeszá kad mu kakva szreca szvani;
Jerbo tako vecsa szlava za onoga Ki'sze szlavi,
Vecsa lyubav, vecsa vatra u prszima plani. —

5

Pitash mene Dalmatine! kakva szreca tebe ztigne,
Da bash danasz Iyra nasha glaszta digne?
Hej! kakva sreca? ztoput vecsa nego szreca,
Od Saturna zlatih vremen hilyad puta vecsa!

6

Evo nama sarka Zora, zlato szunce povratisze!
U kojemu FRANCA Narodyenye CARA dogodisze,
Vjerni Dalmatine, iztiniti Szlavjanine, odtvoreno kasdar meni,
Kakva radozt illi szladozt vecsa biti mose tebi? —

7

Nescu podrugisiti ovo letto po szlavenzki,
Shtoszam pjevo' pred dva po Latinzki;
Novo lani Musi mojój polye dadè
Szamovladac miloztivi, kada na nasz tuga padè.

8

Szm'rtna y nemila glad Dalmaciu pohodila,
Y premnoge lyutom kozsom pokoszila;
Ova kad je razumio, u szerdcusze razbolio,
Y szve dati za uboge odma dozvolio. —

9

B'rs' neg' munya szine, evo brodi dobrodishe,
Puni sitom, puni novcom u Zadarzko priztanishcse,
Razdelyena ova budu med uboge polak sivè,
Koji danasz zdravi y veszeli y pak sivè.

10

Koj bi moga otac szinu bolye ugoditi,
Kojal' matti cserku szvoju tako ugoiti? —
Szamo jednu glavu iztergnuti szm'rtnoj gládi,
Kulikaje szreca, nitko bolye nezna nego gládni

11

Shtoceshi dati od drugoga dobra recsem vishe,
Za kotero mnogi puki szladki sivot pogubishe;
Ogledajsze na k'rvave riecke, ke'szu lani zrokuvali,
Gorki ratti, y mejdani kadszu Dalmatini szladko zpali. —

12

Ak'te dakle szliepa szreca gorko pozdravishe,
Shtosze Kralyim isztim y Cezarim csezto dogodishe,
Blasenog'ti izt'rgnuti mira kadra ona al' nebishe,
Koga Ciena u nemiru hilyad putá poznadesze vishe;

13

U kojemn mnogim tugam y nevoljam odmosesze,
Sivit bez kojega jednom recsom nemosesze,
Koga lyube y shtimadu Dushe, ke'szu gore,
Szamo Cslovek nezna bolye, dok nekusha gore. —

14

Ova dobra p'rvo Bogu, Ki' nam CARA poklonio
Szlavni danak Rosdenija kog'sze danasz povratio,
A'y Ovom iztom z-mokrim okom zteplim szerdcem pripoznati
Od kamena tverdya dusha hocsel danasz prepuscati?

15

U lyubavi dakle danasz jedan drugog obimajte
Kolovodye! Szlavu Bogu, CARU Zdravje zapjevajte,
Da nam zdravo y veszelo do zto godin Krunu noszi,
Od Nebeszá shtoszi seli, dok izproszi.

16

Ti pak CARU miloztivi! Vrucseg' szerdca uzmi prikaz,
Dalmatinzki narod koga Tebi oszebito noszi danasz,
Priprozt ovaj szaszvim, al' Tig' narod onaj ponisuje,
Sivit y umreti za Te vszigdar ki'szi poselyuje!

PJEVANA PO VASILII BUBANOVICH

Szveshteniku Bishup. Krisevacsko,
y Kapellanu Vojnicskomu u Dalmaciji.

Primjet: pizmeno (s) u ovom pjesmocsinu ztojeese bez slove (z) daje glazsa, koga u Dalmatinzkom y Shlavonzkom pizanyu (x) imade.

U ZADRU

DANA 12. VELYACSE 1830.

od szloyopecsatnice Battara.